

Echa z Konwencji - Lwów 2017

19-20 SIERPNIA 2017r.

Umiłowani w Chrystusie Bracia i Siostry! Z wielką przyjemnością dzielimy się radością, jakiej byliśmy uczestnikami na dwudniowej konwencji na Ukrainie, która odbyła się 19-20 sierpnia w miejscowości Mali Pidliski koło Lwowa, ogólnie nazywana konwencją we Lwowie (nazwa Mali Pidliski znaczy mała miejscowość pod lasem). Miejscem konwencji jest sala weselna Nasza Oselja na terenie prywatnym. W tym roku bracia licznie przyjechali, około 150 osób, w tym około 50 osób z zagranicy. Tematem przewodnim konwencji były słowa z 1 Kor. 6:20 „**Albowiemście drogo kupieni**”. Było 7 wykładów i wieczorne zebranie pieśni i poezji.

Pierwszym wykładem do wersetu przewodniego usłużył br. Andrzej Łajbida, rozwijając myśl o wartości ofiary naszego Pana jako podstawy naszej wiary do zbawienia. Daje możliwość skorzystania z łaski usprawiedliwienia w obecnym czasie. Wyrażenie „*drogo kupieni*” skierowane jest do tych, którzy poświęcili się i skorzystali z oferty wysokiego powołania. Przypominanie sobie wartości ofiary naszego Pana i ocenianie jej jest bardzo potrzebne do walki z ciałem, światem i szatanem, aby polegać wiarą na Panu i zwyciężać.

Drugim wykładem usłużył br. Franciszek Olejarz, tłumacząc słowa „*błogosławieni odtąd umarli, którzy w Panu umierają*” z Obj. 14:13. To jest jedyny zapis biblijny, który przedstawia śmierć pozytywnie. Dlatego, że jest to śmierć ofiarnicza, a nie Adamowa. Patrząc na rysunek Planu Wieków, brat zapytał, w którym miejscu na tym rysunku można umieścić te słowa „*błogosławieni odtąd* (od kiedy?) *umarli*”. Przez cały Wiek Ewangelii ci, którzy docenili zasługi naszego Pana i skorzystali z nich, umierali w Panu. Błogosławiony czas umierania w Panu trwa przez cały Wiek Ewangelii, począwszy od apostołów. Wypełnienie się słów proroctwa „*błogosławieni odtąd umarli*” przypada na czas końca Wiek Ewangelii, a w języku biblijnym na czas żniwa Wiek Ewangelii. To jest wielkie błogosławieństwo, nazwane pierwszym zmartwychwstaniem, wynikające z wtórego przyjścia naszego Pana i Jego obecności. Apostoł Paweł tłumaczy to w 1 Tes. 4:15-17. Obecnie nie musimy czekać, ale przemiana do duchowej natury odbywa się w chwili śmierci dla tych, którzy jedli ciało i pili krew naszego Pana i okazali się wiernymi aż do śmierci.

Jako trzeci przemawiał br. Jerzy Honkisz, który przypomniał nam Księgę Rut. Jest w niej pokazane pobożne życie Noemi i jej wpływ na synową. To piękny przykład i zachęta dla nas, aby przyswajać sobie wartości z Biblii i

dzięki cnocie pobożności przetworzyć je na postępowanie w życiu codziennym. Rut była prababką króla Dawida i jest włączona do rodowodu Pana Jezusa.

Czwartym rozważaniem podzielił się z nami br. Tomek Gierczak, mówiąc na temat cierpliwości z Jak. 1:4. Widzimy na co dzień potrzebę rozwoju cierpliwości. Rozwój charakteru możemy pokazać obrazowo na przykładzie wzrostu drzewa, które rośnie nad strumieniem, jak w Psalmie 1:3. Ta uporządkowana kolejność rozwoju jest zgodna z przepisem podanym w 2 Piotra 1:5-7. Na przykładzie tym widzimy, jakie elementy charakteru są potrzebne, zanim rozpoczniemy pracę nad rozwojem cierpliwości. Analizując ten zapis, każdy może ocenić, na jakim etapie rozwoju charakteru się znajduje i ile mu jeszcze brakuje.

Wieczorem mieliśmy wspólne zdjęcie i rozpoczęła się społeczność uwielbiająca – śpiew i poezja na chwałę naszego Stwórcy. Dzieci z Ukrainy pokazały, jak bardzo kochają Boga. Bracia i siostry z Ukrainy zaśpiewali z podziałem na głosy. Bracia z Polski zaśpiewali razem oraz osobno niektóre osoby. Braterstwo z Mołdawii zaśpiewali po rumuńsku i po rosyjsku, przy akompaniamencie bajątu (dawniejsza forma akordeonu). Były także fragmenty poezji. Potem zjedliśmy wspólnie kolację. Ponieważ to był jeden z najgorętszych dni w roku, wiele osób było zmęczonych i udało się na spoczynek. Ci, którzy mieli jeszcze siły, zebrali się na sali, aby wspólnie wielbić imię naszego Niebieskiego Ojca. W nocy ochłodziło się i następny dzień nie był już tak upalny.

W niedzielę usłyszeliśmy pięknie opracowany przez br. Władysława Symczuka z Ukrainy temat o naszym Panu, który powiedział o sobie: „*Ja jestem droga, prawda i żywot*” (Jan 14:6). Od kiedy Pan stał się drogą? Od swojej śmierci, gdy złożył z siebie ofiarę, a zasługę przedstawił Ojcu po zmartwychwstaniu. Wąską drogę Pan otworzył w dniu Pięćdziesiątnicy, podczas zesłania Ducha Świętego na Kościół. Ta droga jest otwarta przez cały Wiek Ewangelii i będzie zamknięta zakończeniem się wyboru Kościoła i Wielkiego Głona. Potem będzie zawarte Nowe Przymierze z świętymi Starego Testamentu i błogosławieństwa spłyną dla ludzkości. To będzie nowa droga, zwana gościńcem świętobliwości. Jezus jest też prawdą. Dla Żydów przed Chrystusem prawda była w Zakonie. Jezus, głosząc Ewangelię, głosił prawdę – objawił plan Boży – naukę od Boga na cały Wiek Ewangelii. Jezus jest życiem, bo ma prawo do życia. Aby je otrzymać obecnie, trzeba się zupełnie poświęcić i ofiarować prawa i przywileje restytucyjne ocenione wiarą (Jan 5:24; Gal. 2:20; 1 Kor. 15:20). Ludzkość

otrzyma prawo do życia po pomyślnym przejściu przez próbę pod koniec Wieku Tysiąclecia.

Drugi wykład, brata Gicy Dragosza z Rumunii, dotyczył Nowego Przymierza. Wykład był tłumaczony przez siostrę Nataszę Neagu na język rosyjski. Brat przedstawił potrzebę i warunki ustanowienia tego przymierza. Stare przymierze to zawarte z narodem izraelskim Przymierze Zakonu, którego pośrednikiem był Mojżesz. Nowe Przymierze będzie zawarte z cielesnym Izraelem, a ściśle mówiąc ze świętymi Starego Testamentu, przez lepszego pośrednika – Chrystusa: głowę – Jezusa i ciało – Kościół.

Trzecim wykładem, o ofierze Chrystusa, usłużył br. Henryk Szarkowicz. W wyrażeniu tym mieści się nie tylko ofiara naszego Pana, ale także ofiara wszystkich naśladowców. Brat nawiązał do pierwszego wykładu – śmierci naszego Pana oraz zaproszenia dla członków Jego ciała do cierpienia z Nim. Mówiąc o poświęceniu, wytłumaczył różnicę między poświęceniem Bogu a poświęceniu dla Boga. Ładnie to jest pokazane w poświęceniu Lewitów (dla społeczności, w służbie jednych dla drugih)

i kapłanów (zupełne ofiarowanie, z wyznaczonym celem w naszym życiu, zgodnie ze słowami naszego Pana, który jest drogą).

Konwencja zakończyła się wspólnym obiadem. Potem czułe pożegnania i uczestnicy rozjechali się do domów. Bracia z Ukrainy żegnali nas słowami: „Do zobaczenia w Mukaczewie” (22-24 września). Po raz pierwszy była z tego miejsca transmisja internetowa (tak jak dotąd z Mukaczewa) dla tych, którzy nie mogli przyjechać. Dla chętnych będzie też możliwość odsłuchania nagranych wykładów ze strony www.dabhar.org.

Będziemy mile wspominać te chwile spędzone razem, wspólne rozmowy z braćmi z Mołdawii i Ukrainy oraz troskę organizatorów, którzy postarali się, aby niczego nam nie brakowało. Błogi nastrój, jaki towarzyszył tej społeczności, pozostanie z nami na długo.

Gierczak Tomasz
R-
„Straż”